

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Følge § 14 i Lov om Lønninger for forskjellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd af 25de Marts 1871 skal denne Lov underkastes en Revision inden Udløbet af Finantsaaret 1880—81. Da det imidlertid maa ansees for hensigtsmæssigt, at denne Lov, der omfatter en saa betydelig Del af de under Justitsministeriet hørende Embeds og Bestillingsmænd revideres samtidig med de forskjellige Lønningslove, derunder særlig Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistratsembeder af 1ste Juli 1870, som ville være at revidere inden Udløbet af indværende Finantsaar, har Ministeriet forment allerede nu at burde fremkomme med et dertil sigtende Forslag.

Forslaget slutter sig med Hensyn til sit Omraade nøie til Loven af 25de Marts 1871; men medens denne Lov i § 1 fastsætter, at det med Hensyn til de i Paragrafen nævnte Embedsmænd indtil videre skal have sit Forblivende ved de for disse Embedsmænd hidtil gjældende Lønningsregler, dog med de i §§ 2 og 3 indeholdte nærmere Bestemmelser, har man derimod i Forslaget optaget selvstændige Regler om de nævnte Embedsmænds Lønningsforhold. Tilsvarende har man paa Grund af manglende Oplysninger bortset fra de i Lovens § 11 omhandlede særlige Embedsmænd, for hvis Vedkommende man forbeholder sig at fremkomme med Forslag enten i et selvstændigt Lovforslag eller ved Ændringsforslag til nærværende Forslag. Ved Udarbejdelsen af det foreliggende Forslag har Ministeriet i alt Væsentligt henholdt sig til den Organisation for den omhandlede Kreds af Embeds- og Bestillingsmænd, som ligger til Grund for Lønningsloven af 19de Februar 1861 og Loven af 25de Marts 1871. Skjøndt det i den Tid, der er forløben, efterat navnlig de i førstnævnte Lovs § 3 indeholdte Bestemmelser om forskellige Embeders Inddragelse ere traadte i Kraft, har vist sig, at Antallet af Embeder under Højesteret og den fgl. Landsover- samt Hof- og Stadsret vistnok er bleven begrænset stærkere end Hensynet til Forretningernes forsvarlige Besørgelse gjør ønskeligt, har man dog særlig under Henblik til, at Spørgsmaalet om en omfattende Retsreform snart kan ventes at ville foreligge, undladt at forsøge hidført nogen Forandring i den ved den nævnte Bestemmelse tilveiebragte Ordning.

Som det vil fremgaa af de til de enkelte Paragrafer knyttede Bemærkninger, har Ministeriet vel paa den ene Side i sin Almindelighed fastholdt den Lønningsbasis, som er givet ved de ovennævnte Love, men paa den anden Side dog gjennemgaaende ved de forskjellige Klasser af Embedsmænd foreslaaet noget højere Lønninger end

de, som de paagjældende Embedsmænd for Tiden oppebære, selv naar Hensyn tages til det Lønningsstillæg, som i Henhold til § 9 i Lov indeholdende almindelige Bestemmelser om Embedsmænds Lønningsforhold af 26de Marts 1870 for forskjellige Klasser af de omhandlede Embedsmænd er traadt istedetfor det tidligere Lønningsstillæg efter Sædomskrivning. Ministeriet kan med Hensyn hertil ganske henholde sig til de Synspunkter, der ere fremdragne i Bemærkningerne til det for Rigsdagen fremsatte Forslag til en Revision af Loven om Lønninger for de i Ministerierne, med Undtagelse af Udenrigs- Krigs- og Marineministeriet ansatte Embedsmænd af 2den Juli 1870.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser skal man fremhæve Følgende.

Til § 1.

Følge Lov om Lønninger for Kongerigets Embedsmænd af 19de Februar 1861 § 11 sammenholdt med Lov af 25de Marts 1871 § 1 erholde Justitsbetjentene i de i Paragrafen nævnte Retter en aarlig Lønning af 6,000 Kr. med et Alderstillelag af 400 Kr. aarlig for hver 3 Mars Tjeneste, dog at Lønningen ikke kan overligge 7,200 Kr. Efter Loven af 26de Marts 1870 § 9 erholde dernæst de nævnte Embedsmænd, med hvem Jormanden i Sjø- og Handelsretten i Kjøbenhavn ifølge § 5 i Loven af 19de Februar 1861 om Oprettelse af den nævnte Ret er stillet lige, et Lønningsstillæg af 432 Kr. Medens man nu ikke har fundet Anledning til at foreslaa Begyndelseslønningen egentligt forhøiet, men kun ansat til et rundt Tal, der omtrent svarer til, hvad den nu udgjør med Lønningsstillæg, har man fundet, at der ikke var Grund til ikke at lade Lønningen stige til det Beløb, hvortil Lønningen for Tilforordnede i Højesteret stiger, og derfor foreslaaet Slutningslønningen sat til 8,000 Kr., hvilken Forhøielse ogsaa anbefaler sig ved Hensynet til det Ønskelige i, at de Mænd, der ere kaldede til de her omhandlede Embeder, ikke af Lønningshensyn skulle føle sig opfordrede til at forlade dem for at søge ind i Højesteret.

Til §§ 2 og 3.

De i de nævnte Paragrafer indeholdte Forslag ere affatte i Overensstemmelse henholdsvis med § 12 og § 13 i Lønningsloven af 19de Februar 1861 sammenholdt med § 2 i Loven af 25de Marts 1871, dog at saavel Begyndelses- som Slutningslønningen er forhøiet — naar Hensyn tages til det Lønningsstillæg af 432 Kr. som de i Paragrafen omhandlede Embedsmænd oppebære istedetfor Lønningsstillæg efter Sædomskriv-